

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԶՕՐԱՎԱՐ

Միրելի հաւատացեալներ.

Իւրաքանչիւր անհատի կեանք մի պատմութիւն է: Անհատը իր հոգեւաշխարհով, ժամանակին լծորդում ինքնութեամբ, իր ետով ու վարքով տարբերում է մարդկանցից, իր շուրջը ապրող բազմութիւնից: Հակառակ առկայ նմանութիւնների եւ ընդհանրութիւնների, իւրաքանչիւր անհատի կեանք եզակի է իր էութեամբ: Ժամանակի մէջ այն զծագրում է տառապանքի լիութեամբ, անասինան նուիրումութեամբ եւ նոյնիսկ, հաւատի համար նահատակուելու եւ մարտիրոսանալու պատրաստակամութեամբ:

Սբ. Գէորգի կեանքի պատմութիւնը եւս տարբեր է եւ ունի իր առանձնայատկութիւնները: Նա ապրել է կատարեալ քրիստոնէային յատուկ անբախիր, ապաշխարութեամբ մեղքից ապառազրուած, հաւատքով փրկուած ու արդարացում մի կեանք: Նրա կեանքը, իրօք, ամբողջական է եւ աւարտուն, սակայն ոչ անցեալի ու յուշի վերածում: Նրա կեանքը, բազմաթիւ քրիստոնէաների համար այսօր եւս հոգեկան ներնչանքի մեծ աղբիւր է հանդիսանում, իսկ շատերի համար՝ որդեգրած կենսակերպ: Նա Սուրբ Հոգու շնորհն ընդունած, Աստծոյ ներգործութիւնն իր մէջ կենդանի պահած եւ Նրա հետ մշտապէս հաղորդութեան մէջ եղած անհատ էր: Այդուհանդերձ, նրան վերապահում էր իր ժամանակի եւ սերնդի նախանձախնդիր եւ քաջասիրտ քրիստոնէայի ճակատագիր:

Զինուորականութիւնը ընտրելով իբրեւ կեանքի ասպարէզ, Սուրբ Գէորգը դեռ պատանի հասակում աչքի է ընկնում իր համարձակութեամբ ու փայլում իր սխրագործութիւններով: Նա նոյնիսկ չի վարանում քաղաքի հրապարակի վրայ կախում չարաբարոյ Դիոկղեանիանոս Վայսեր հրովարտակը պատից իջեցնել եւ պատռել: Հրովարտակով կայսրը հրահանգում էր բոլոր քրիստոնէաներին զոհեր մատուցել կուրքերին, իսկ ընդհանացողներին՝ մահուան դատապարտել: Հէթանոս կայսեր ընկալմամբ Սուրբ Գէորգի այս յանդուգն քայլը անասելի չարչարանքներից յետոյ պէտք է պատժուէր մահուամբ: Վայսեր կողմից խոստացում ոչ մի պաշտօն եւ պարգէւ նրան չկատեցին Յիսուս Բրիստոսին Աստծոյ Որդի եւ Տէր դասնելուց: Պատանի տարիքում քրիստոնէայի բարձր գիտակցութեամբ եւ օրինակելի հեղութեամբ նա ընտրել է մարտիրոսութիւնը: Մարտիրոսութիւն, այսինքն մահը, որը սակայն պիտի առաջնորդէր նրան փառաց Սուրբ պսակի եւ արժանացնէր իւրաքանչիւր քրիստոնէայի այնքան բաղձալի երկնից արքայութեան:

Սուրբ Գէորգը, թէւ ապգութեամբ հայ չէ, սակայն Հայ Եկեղեցին ընդունում է նրան եւ վաղ միջնադարում արդէն ընդգրկել է Հայ Եկեղեցու Տօնացոյցի մէջ: Հայկական բազմաթիւ եկեղեցիներ անուանակոչուել են նրա անունով, իսկ նրա տօնին բազմաթիւ ուխտաւորներ եւ հաւատացեալներ են դիմում Սուրբ Գէորգի բարեխօսութեանը: Նա մեծ սէր ու ժողովրդականութիւն է վայելում հայ քրիստոնէաների շրջանակում:

Միրելիներ, Սուրբ Գէորգի նահատակութեան ու վարքի հետ մնացել է իր անձնանուէր կեանքի ճշմարտութիւնը, որն իբրեւ հոգեւոր պառզամ ուղղում է մեզ՝ լինել քաջասիրտ մեր հաւատքը վկայելու համար, Յիսուս Բրիստոսին մինչ ի մահ Աստծոյ Որդի եւ Տէր դասնելու մէջ եւ յանուն Նրա մեր անձն ու աշխարհը ուրանալու գործում, որպէսզի մենք եւս, երբ բռնենք յաւերժի ճամբան՝ արժանանանք փառաց պսակին եւ Տիրոջ տեսութեանը, Որին վայել է փառք, պատիւ եւ իշխանութիւն, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

ԿՈՐԻԿՆ ԱԲՂ. ԲԱՂԴԱՍԱՐԵԱՆ